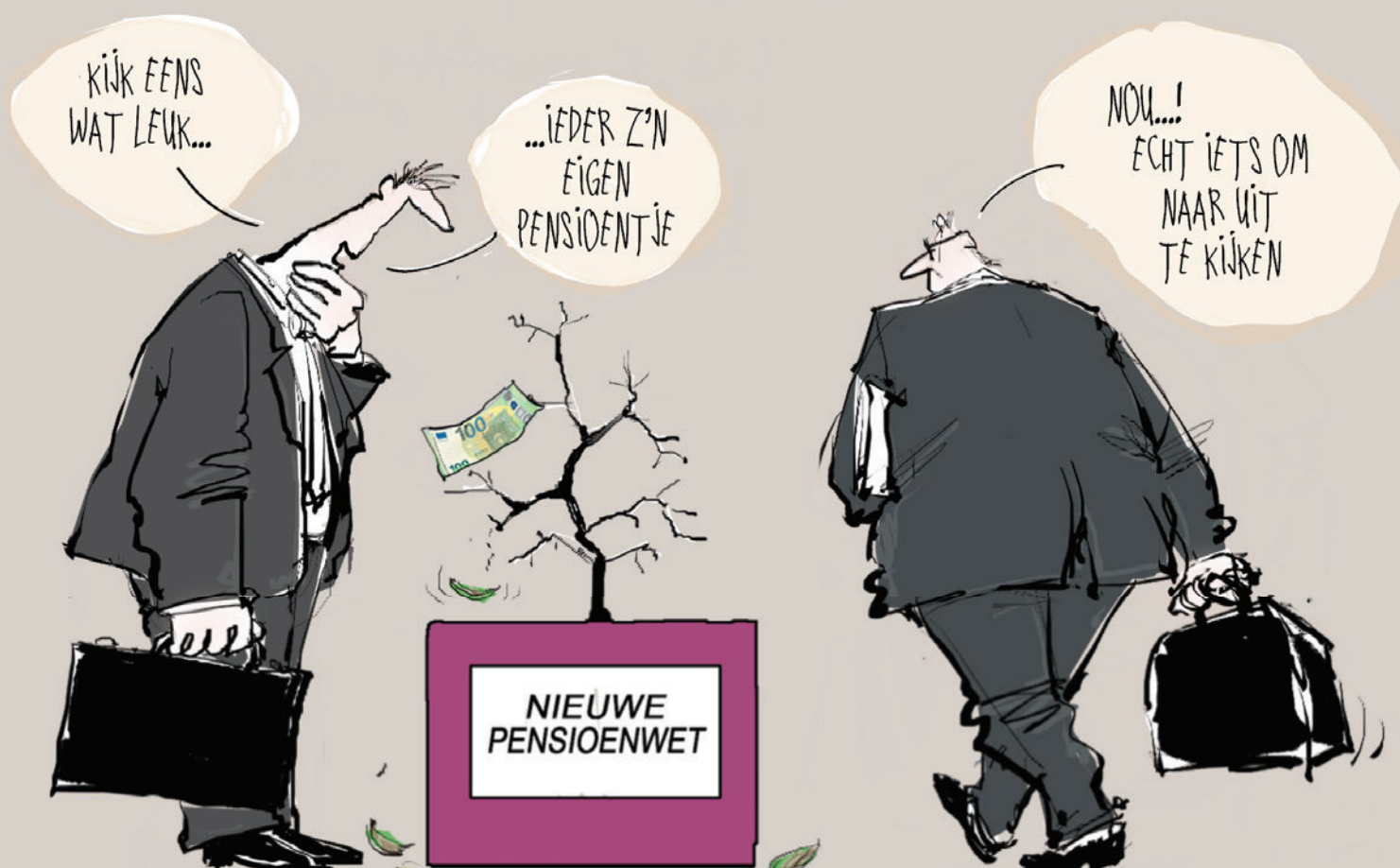

**Freek Biesiot (80) kijkt terug
op een bijzondere carrière**

**Zesduizend jingles en tunes
verzameld in een boek**

Inhoud

Pensioen

Zijlijnen	3
Fusie PNO Media en MPD	8
Uit het Verantwoordingsorgaan	14
Koepel-voorzitter John Kersten: gepensioneerden eisen hun plek op	18

Vereniging

Feestelijke jubileumviering	4
Nieuw bestuurslid	15
Alg. Vergadering op 16 november	21

Rubrieken

Straatnamen in de omroep	9
Geranium & co.	16
Column Arie Bras	28
Ingezonden	29
Dankbetuigingen	29
Overleden leden	30
Nieuwe leden	30
Puzzel	30

En verder

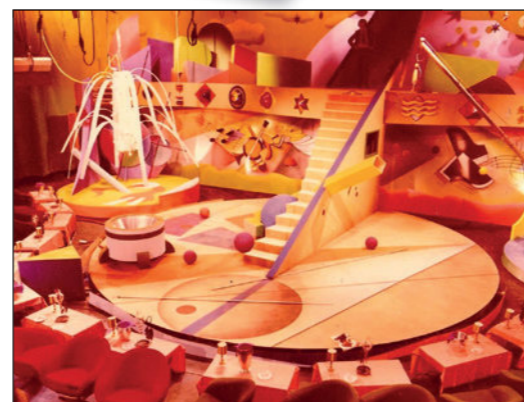
Radiotunes en -jingles te boek gesteld	10
Freek Biesiot ontwierp bijzondere decors	22

Betaaldata 2022

24 oktober - 24 november - 22 december

4

22

18

VGOmedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOmedia

Voorzitter: Hella Liefding, Secretaris Hans Hoole, Penningmeester Ruud Leyendekker

Adres VGOmedia:

Geversstraat 89. 2341 GD Oegstgeest, bestuur@vgomedia.nl

VGOmedia Magazine

Redactie: Klaas Doornbos, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Dick Klees, Evert Kooij.

Medewerkers aan dit nummer:

Liek Bouma, Ynskje van den Brakel Visser, Arie Bras, Fred Buhrs, Hans Hoole, Joost Huijsing, Hella Liefding, Ab Meesters

Druk: Drukkerij Ten Herkel, Loosdrecht

Redactie

VGOmedia Magazine: Waterhoen 5, 3831 HT Leusden
magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl

Ledenadministratie

't Erf 9, 1261 NA Blaricum
ledenadministratie@vgomedia.nl

Stemmen zoals de baas het wil

Hella Liefding, voorzitter van VGOmedia, geeft haar mening over pensioen en andere zaken

Op een na hebben ze allemaal twee titels. Voorzitter De Vries heeft er zelfs drie. Acht superslimme deftige mensen die voor minister Schouten allerlei economische parameters gaan opstellen. De rekenclub. Dat deden ze eerder in 2019, maar toen lag er nog geen pensioenakkoord. Als jullie dit lezen is al bekend hoe het is gegaan met de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer. Een van de vele losse eindjes die aan de nieuwe wet hangen zijn de wettelijke parameters, zeg maar modellen die pensioenfondsen moeten gebruiken bij hun rekensommen. Omdat die parameters een grotere rol krijgen, zijn er meer economische scenario's nodig om ze te kunnen beoor-

delen. Bij de verdeling van de pensioenpot kunnen de scenario's helpen.

Klein probleempje: de rekenclub is er nog niet uit. Het advies komt op zijn vroegst in november. Wie denkt dat het een beetje raar is om zonder die scenario's een megabesluit over de pensioenwet te nemen: daar ben ik het grondig mee eens. Het is nog veel erger: het ontbrekend advies van de rekenclub is maar een van de vele struikelblokken en onzekerheden van het nieuwe stelsel.

Maar de regeringspartijen willen van geen uitstel weten. Bang als ze zijn om nog meer zetels in de Eerste Kamer te kort te komen na de verkiezingen van maart 2023, jassen ze door. De steun van GroenLinks en PvdA, gekocht met een verruiming van de indexatieregels, is nodig om het wetsvoorstel door de Senaat te krijgen. Dus moet de Tweede Kamer een besluit nemen met gigantische gevolgen, op basis van op zijn minst zeer onvolledige gegevens en feiten. En al moeten we altijd blijven vertrouwen op de goede wil en deskundigheid van onze volksvertegenwoordigers, de nieuwe wet is zo ingewikkeld dat zelfs de meest geniale kenners van pensioenland soms naar woorden moeten zoeken.

Ik denk dat een gemiddeld kamerlid geen idee heeft waar de knelpunten zitten en braaf stemt zoals de baas het wil. Of er op vertrouwt dat de olijke hoofden van de polder het wel bij het rechte eind zullen hebben. Ik zou dat niet durven, maar ik ben ongeschikt voor de politiek.

Mij valt vooral op dat geen van de hoofdrolspelers veel belangstelling lijkt te hebben voor de mening van al die gepensioneerden die de pot bij elkaar hebben gespaard. Terwijl er onder gepensioneerden net zulke bollebozen zitten als in de rekenclub. Die studeert intussen nog even lekker door.

ZIJLIJNEN

De Tweede Kamer moet een besluit nemen met gigantische gevolgen, op basis van op zijn minst zeer onvolledige gegevens en feiten

mirjamvissers.nl

Oktober 2022

Nr. 122

bestaat **50** jaar!

Feestelijke viering van het 50-jarig bestaan

Stampvol was het, vrijdag 24 juni, toen VGOMedia niet alleen haar voorjaarsledenvergadering 2022 hield, maar ook haar 50-jarig bestaan vierde. In een bijzondere omgeving: we waren die middag te gast bij Beeld & Geluid. In het 'clubhuis van de (ex-)makers', zoals voorzitter Hella Liefding zei in haar welkomstwoord. Bijzonder was natuurlijk ook dat we weer bij elkaar konden komen, na twee coronajaren waarin alleen een paar 'zoom'-vergaderingen plaatsvonden.

door Willem Hekhuis Foto's: Liek Bouma, Ab Meester

Niet alleen de zaal, ook het programma van de 24e juni zat stampvol. Mede door de plaats van samenkost en het jubileum waren enkele extra sprekers uitgenodigd. Het betekende een hele zit voor de toehoorders, maar het bleek de moeite waard. Voor alle zekerheid (het was ook nog eens warm die dag) kreeg iedereen bij binnenkomst een flesje water. En er werd bij het begin van de vergadering uitgelegd waar de toiletten te vinden waren. Geen overbodige luxe gezien de gemiddelde leeftijd van de aanwezigen...

Beeld & Geluid-directeur Eppo van Nispen tot Sevenaer heette iedereen welkom via een kort filmpje. "Het is een eer en genoeg jullie hier te ontvangen. Jullie liggen hier in dit huis opgeslagen", zei hij.

Zoals te doen gebruikelijk stonden enkele huishoudelijke zaken op het programma. Ruud Leyendekker werd herbenoemd als penningmeester en Anton de Bekker deed zijn intrede

als bestuurslid (zie pagina 15 -red.). In de kascommissie deed goed old Erik Boshuijzen zijn intrede als aspirant-lid.

Onacceptabel

De rij sprekers werd geopend door John Kerstens, voorzitter van de Koepel Gepensioneerden (waarvan VGOMedia lid is). Hij kraakte de nieuwe pensioenwet. Het wetsvoorstel is onacceptabel, zei hij: koopkrachthandhaving is een illusie, de beloofde zeggenschap is een lege huls en de overstap naar het nieuwe stelsel is een black box. De seniorenorganisaties, waarvan de Koepel er een is, zijn niet bij het pensioenakkoord betrokken, "maar we bemoeien ons er wel mee, want het gaat om ons". (Meer hierover op pagina 18 - red.)

« 'André Snellen: PNO kan nog een hele tijd mee'

André Snellen is sinds 1 april voorzitter van PNO Media. Hij had een blijde boodschap: "Het lijkt mij sterk dat u niet geïndexeerd gaat worden. Er is sprake van een procent of twee". (Inmiddels hebben we gemerkt dat het pensioen per 1 augustus met 2,57% is verhoogd.)

In pensioenland, betoogde Snellen, is schaalvergroting door middel van fusies nog lang niet ten einde, maar 'PNO kan nog een hele tijd mee, o.a. door een homogene achterban en door het voeren van een eigen administratie'.

Filmpjes per vliegtuig

Tv-veteraan Ad van Liempt hield, met fragmenten uit het Beeld & Geluid-archief, een onderhoudende inleiding over alle technische veranderingen die het maken van een tv-programma de afgelopen 50 jaar heeft ondergaan. Het eerste NOS (toen nog NTS-) Journaal werd op 5 januari 1956 uitgezonden. Met... een filmpje van een half jaar oude over het stierenrennen in Pamplona. Filmpjes uit het buitenland worden aangevoerd per vliegtuig, waarna ze van Schiphol naar Hilversum werden gebracht. Het bordje 'Wegens mist op Schiphol vandaag geen buitenlands nieuws' is historisch.

Experience

Daarna was het woord aan Beeld & Geluid, de gastheer (-vrouw, zo u wilt) van deze middag. Conservator Mediahistorie Bas Agterberg liet wat oude voorwerpen zien uit de collectie van Beeld & Geluid en lichtte die toe, o.a. de motorhelm van Theo Koomen. Ineke Middag, hoofdredacteur Nieuw Museum, gaf een voorproefje van wat het publiek in februari 2023, na de heropening van Beeld & Geluid, kan ervaren: een 'experience' met verschillende thema's en niet minder dan 320 strekkende meter beeldscherm.

Een experience die we vervolgens met z'n allen konden bekijken. Ook al is het nieuwe museum nog lang niet af, we kregen

een aardig voorproefje, hoog boven in het Beeld & Geluid-gebouw. Waarna we weer een flink eind afdaalden, naar de bar, waar bier, wijn en andere dranken rijkelijk vloeiden, oude bekenden elkaar ontmoeten, levendige gesprekken werden gevoerd, afspraken werden gemaakt. Kortom: een gezellige en levendige afsluiting van de viering van het 50-jarig bestaan.

Voorzitter Hella Liefing was tevreden na afloop. "Het was een hele zit, maar het resultaat was zeker zoals we het hadden beoogd en gehoopt. Fijn dat we zo'n hoge opkomst hadden Bij de borrel heb ik in een hoekje staan genieten van al die geanimeerde gezichten. En ik beloof dat ik de volgende vergadering in het najaar wat minder van het uithoudingsvermogen zal vragen. Ik zie iedereen veel te graag weer terug."

'Fusie PNO Media en MPD zorgt voor kortere lijnen'

Als de laatste voorbereidingen zijn afgerond en De Nederlandsche Bank goedkeuring geeft, zijn PNO Media en Media Pensioen Diensten (MPD) met ingang van 1 januari 2023 één organisatie. De bestaande scheiding tussen pensioenfondsen en de praktische uitvoering van zaken als pensioenadministratie, vermogensbeheer en risicomanagement komt te vervallen. PNO Media is dan een zogenoemd ZAF of Zelf Administrerend Fonds. Volgens José Claus, algemeen directeur van MPD, een logische stap die zorgt voor meer flexibiliteit en kortere lijnen.

door Klaas Doornbos

"De scheiding tussen fonds en praktische uitvoering is in het verleden ontstaan toen PNO naast het pensioenfonds ook nog ziektekostenverzekeringen bood en wetgeving die scheiding vereiste. Nu PNOzorg verder is gegaan onder de vlag van ONVZ is die noodzaak er niet meer. We zijn al langer bezig om te onderzoeken hoe we onze krachten het beste konden bundelen. Begin 2022 viel het officiële besluit om samen te gaan. PNO Media gaat in pensioenvaktaal 'rezaffen', en zelf dus weer de hele uitvoering op zich nemen."

Beste besturingsmodel

In de voorbereidingen is er veel aandacht besteed aan de vraag wat het beste besturingsmodel zou zijn voor de gefuseerde organisatie. José Claus: "We hebben uiteindelijk gekozen voor een model met drie uitvoerende en zeven niet-uitvoerende bestuurders. Het is belangrijk te benadrukken dat de brede vertegenwoordiging zoals die nu in het bestuur van PNO Media aanwezig is, gehandhaafd blijft. De niet-uitvoerende bestuurders en een onafhankelijk voorzitter gaan toezien op het werk van de drie uitvoerende bestuurders."

Persoonlijke aanpak

Volgens José Claus gaan gepensioneerden niet direct iets merken van de fusie. "PNO Media

en MPD waren al heel close. We zitten al lang in hetzelfde gebouw en MPD werkt voor één organisatie: PNO Media. We blijven ook in de nieuwe situatie de focus leggen op de persoonlijke aanpak. Met ongeveer acht miljard euro aan belegd vermogen is PNO Media niet een heel groot pensioenfonds. Maar dat biedt ons juist heel goede kansen om alle deelnemers persoonlijke dienstverlening te bieden. Zo organiseren we maandelijks pensioenmiddagen voor deelnemers die bijna met pensioen gaan."

Klaar voor de toekomst

Twee belangrijke voordelen van de fusie zijn volgens José Claus meer flexibiliteit en meer efficiency. "Nu werken we nog met twee organisaties met elk een eigen bestuur en ondersteuning. Dan ben je minder slagvaardig. Als de fusie is afgerond, zijn we beter voorbereid op de toekomst. Dat is ook hard nodig, want er komen veel veranderingen op ons af. Denk aan het nieuwe pensioenstelsel vanaf volgend jaar. Verder komt duurzaamheid steeds nadrukkelijker op de agenda te staan. Hoe geven we dat vorm in ons vermogensbeheer? Ook op het gebied van digitalisering en IT zijn er veel ontwikkelingen. Daarnaast willen we verder groeien door nieuwe werkgevers aan ons te binden, zodat we ook daarmee de kosten per deelnemer kunnen verlagen. Als één sterke organisatie zijn we op al deze ontwikkelingen nog beter voorbereid."

Hans de Jongwei

Een brug, plantsoen, laan, plaats, straat, hof en pad heb ik al gehad, maar een wei is nieuw. In elf provincies is dat een stuk land waar koeien op grazen, alleen in Friesland wordt een weg zo genoemd. En wei heet daar een greide. Verder gaat deze minicursus Frysk niet.

door Joost Huijsing

Johannes Jan George de Jong werd op 3 mei 1921 geboren in Kortezwaag, een dorpje dat later opging in de gemeente Gorredijk. Weerman Hans de Jong heeft zijn hele leven dus eigenlijk in Gorredijk gewoond. In de aankondiging van zijn weerpraatjes op de radio werd vrijwel altijd vermeld waar hij vandaan kwam, zodoende werd zijn dorp landelijk bekend. Van beroep was De Jong onderwijzer maar altijd ook - of vooral - bezig met het weer. In 1949 werd hij officieel regenaar van het KNMI, een functie die hij meer dan zestig jaar vervulde. Ondanks alle moderne elektronica is er landelijk nog steeds behoefte aan een paar honderd mensen die handmatig meewerken: de waarnemer moet iedere ochtend om negen uur zijn regenmeter aftappen en zonodig de sneeuwhoogte opmeten.

Bijna niemand weet dat Hans de Jong de eerste Nederlandse weerman op tv was. Tijdens de tweede officiële televisie-uitzending op 7 oktober 1951 was de weerhobbyist te zien in het VPRO-programma "De Mens Over Zijn Liefhebberijen". Maar landelijke bekendheid verwierf hij nog niet, er waren toen minder

dan duizend tv-toestellen in ons land. De Jong hield niet van televisie: hij wilde geen bekende Nederlander zijn en had een hekel aan dat "Gedoe met camera's. En televisie is ook niets voor mij, want het ligt niet in mijn aard om haantje de voorste te zijn". Zijn eerste opdrachtgever als meteoroloog was een lokaal weekblad, 'De Woudklank'. Daarna volgden Friese koerier, Friesch Dagblad, De Waarheid, het Vrije Volk en Trouw. In 1960 ging hij weg uit het onderwijs en werd beroepsweerman, dagelijks te beluisteren via NCRV, Wereldomroep en Omrop Fryslân. Samen met collega Jan Pelleboer zorgde De Jong in de omroep voor een popularisering van de weerberichten: zij vertelden het smeugiger dan het officiële KNMI. In De Bilt werden ze daarom wel 'de wespen' genoemd, maar in de loop van de jaren zeventig werd hun belang voor de amateurweerkunde erkend. In 1974 waren Pelleboer en De Jong betrokken bij de oprichting van de - nog steeds actieve - Vereniging voor Weerkunde en Klimatologie.

De Hans de Jongwei is een stukje van de N392 dat langs Gorredijk loopt, vanaf de afslag van de A27 tot aan de Nijewei, pal langs Kortezwaag. Ook na zijn overlijden op 31 december 2010 blijft De Jong voortleven in zijn geboortedorp.

**Stratnamnen
in de omroep**

Jingle all the way

Benno Roozen

Benno Roozen is omroepjournalist, onder meer voor NOS en KRO. Jelle Boonstra was nieuwsdienst-journalist bij Dagblad De Stentor in Zwolle. Hij vindt dat iedereen recht heeft op een afwijking, jingles verzamelen is de zijne. Samen vormen zij het Genootschap Radiojingles en -tunes en stelden zij 'Het complete tunesboek' samen, een naslagwerk over radio- en tv-tunes dat vorige maand uitkwam. De twee rubriceerden zesduizend tunes. Waar komt hun interesse voor radiotunes en -jingles vandaan?

Door Dick Klees Foto's: Jelle Boonstra e.a.

Jelle Boonstra: 'Ik liet mij vreselijk afleiden van mijn schoolwerk door Radio Veronica, Noordzee en Caroline. Alle populaire zeezenders wilden zich van de andere onderscheiden, en toch gebruikten ze allemaal dezelfde jingles met hetzelfde *whoopy, yesterday en gogo!* Dat viel mij op, waar kwam dat vandaan? Toen ik op tienertoer in de Veronicastudio was, vertelde Tom Mulder dat alles van demonstratiebanden van jingliefabrieken werd gekopieerd, een soort catalogus waaruit besteld kon worden. De discjockeys knipten de gezongen namen van de oorspronkelijke stations eruit en plakten daar de naam van hun eigen zender tussen. Je hoorde duidelijk dat het tweedehands was, maar niemand kende het origineel, dus werd zo'n kreet effectief toegeëigend. De studio's van de jingliefabrieken stonden in het Amerikaanse Dallas, waar de hele dag jingles werden inge-

zongen voor radiostations overal ter wereld. Ik was vijftien en nam me voor daar ooit naar toe te gaan. Dat heeft dan wel zo'n 15 jaar geduurd, maar Benno en ik zijn er geweest! Het beroemde PAMS bestond al niet meer, maar in hun gebouw zat intussen een andere grote jinglemaker, JAM Creative Productions. We hebben er hele dagen doorgebracht. Dat hun jingles op grote schaal werden geplagieerd, deerde kennelijk niet omdat er een enorme kloof bestond tussen het Europese en Amerikaanse bereik. Toen wij een bezoek aan de Amerikaanse jinglestudio's brachten kwamen zij er pas achter dat wat zij maakten jarenlang bij ons gratis in de lucht was geschoten."

Waar moet een goede tune aan voldoen?

Boonstra: "Precies de sfeer en de verwachting van het programma weergeven. Neem

de begintonen van de Top 40, ta ta daaa, een vreugdekreet!"

Roozen: "Dat was Blue Tango van Leroy Anderson door het orkest van Sid Ramin. Oorspronkelijk een wals, maar in het arrangement van Ramin zat aan het begin en einde precies die kracht waarom ze het voor de Top 40 kozen. Een van de betere tunes die mij te binnen schiet is, (helaas) een tv-tune, die van Formule 1, tot vorig seizoen bij Ziggo. Het is bijna klassieke muziek, enorm over de top en juist daarom zo geschikt. Je schuift je stoel recht voor het scherm."

Boonstra: "Het tegenovergestelde zit in het programma Nachtzusters, David Bowies trieste nummer Warszawa, ideaal voor de rust van de nacht."

Ikzelf voeg daar de romantische tune van VPRO's Gebouw aan toe: 'Justine' door het orkest van Bruno Nicolai. En nu ik toch ook even mag, hierbij de loftrompet voor 'OVT' en 'Nooit meer slapen', alwéér VPRO. Jullie verzamelen jingles en tunes, wat is het verschil?

Roozen: Een tune is doorgaans instrumentaal, een jingle is gezongen. Daarin wordt de naam van het station, het programma, de presentator of een rubriek gezongen. Een tune is een langer muziekwerkje om overheen te praten, als markering van een begin of einde. Of het is een muziekje om een tekst overheen te spreken, dan noem je het eigenlijk een *filler*.

De ouderwetse naam van de tune zegt dus precies wat het is: een herkenningsmelodie.

Beiden in koor: "Exact!"

Boonstra: "De Belgen zeggen het nog mooier: een kenwijsje. Het geeft aan: dit zijn wij, zo heet ons programma en nu gaan we beginnen, staat u allen klaar? En Arie Snoek van de Ochtendgymnastiek heeft aan de piano zijn statement gemaakt."

Roozen: "Je moet dus iets kiezen dat je na

de eerste keer al kunt herkennen, een haakje waaraan je met je oren blijft hangen. Als het goed is een muzikale oorwurm. Maar wel dienend, het karakter van het programma moet erin zitten en hij moet ruimte bieden aan

de presentator om zijn werk te doen. Een tune mag niet te uptempo en te veeleisend zijn. Voor een nieuwsprogramma heeft dat zin, maar dan mag hij niet te lang klinken. De producenten houden strik-

te regels aan: kop en staart kennen veel actie, daarin gebeurt het allemaal, het middenstuk is *low profile*, bedoeld om de presentator te laten praten. Als er geen budget is om een tune te laten maken, zoek je een bestaand nummer dat zo is opgebouwd, of het kan volgens de regels zo gemonteerd worden." Boonstra: "Vroeger was het een *must*, toen kant-en-klare tunes niet bestonden en programmamakers waren aangewezen zelf iets te vinden dat paste bij de sfeer van hun programma. Dat tijdvak is voor ons nog interessanter om in af te dalen."

Roozen: "Al in de jaren veertig en vijftig waren er bedrijven die muziek produceerden speciaal voor films. De voornamelijk Engelse filmindustrie was al gewend muziek te gebruiken die dienend was aan de film, dus was het een kleine stap naar radio. Frits Spits en Tom Blomberg keerden zich tegen de gemakzucht en waren meesters in het zelf in elkaar pielen van de origineelste jingles. Ze maakten er een sport van om driftig in nieuwe handelsplaten die de pluggers bezorgden, te zoeken tot ze een geschikt stukje vonden voor een jingle. Zulke fragmentjes reflecteerden tenslotte de tijdgeest, al gebruikten ze er maar twee seconden van."

Toch zijn de meest herkenbare tunes soms bestaande nummers. Neem de Dik Voor-mekaar Show met 76 Trombones. Daar

'Je hoorde duidelijk dat het tweedehands was, maar niemand kende het origineel'

Jelle Boonstra

zit genoeg bombast in om het geschreeuw van Van Duin te kunnen verdragen. Het doet mij denken aan de tune van 'Driemaster' destijds op Radio Noordzee, Jullie weten hoe die heet...: Guess what van saxofonist Phill Woods. Leo van der Goot liet die zelfs voluit open staan en tetterde er op volle kracht overheen zonder te faden. Het was zijn bijdrage aan weer eens een nieuwe trend.

Boonstra: "Voor de nieuwsprogramma's van de BBC heeft David Lowe iconische tunes gemaakt met de kenmerkende toontjes van het tijdsein erin verwerkt. Die lopen alweer twintig jaar. De opdracht was destijds met iets volkomen anders te komen. Geen trompetgeschal of *French horns* meer, het enige dat mocht blijven was het reflecteren van de accuratesse en Britse betrouwbaarheid van de BBC. Lowe dacht 'wacht even, betrouwbaar én Brits, dat is Greenwich Mean Time!' De pips, het hart in rust, 60 slagen per minuut.

Roozen: "Je moet niet in de val trappen tunes en jingles met elkaar te verwarren. Er zijn naast jingles zoveel manieren om luisteraars ervan te doordringen naar welke zender ze luisteren: je hebt soundlogo's en

station-identifications. Tunes zijn herkenningsmelodieën, al dan niet bestaande instrumentale stukjes muziek.

Het eerste Europese station dat die Amerikaanse stijl doorvoerde, met serie 18 van PAMS, was de zeezender Radio London. Eigenlijk onbegrijpelijk dat juist de eigen Britse stijl met hun voorbeeldige omroephistorie zo gemakkelijk

werd ingeruild voor een *yankee-sound*. Amerika was toen wel het land van het grote voorbeeld. En de Engelse zeezenders dobberden mee op de golven van verzet tegen de gevestigde orde van de BBC en kozen bewust voor deze wat brutale commerciële aanpak."

Boonstra: 'Dit was de bron van mijn fascinatie. Jingles waren in een supersaai radiotijd een middel om met Amerika kennis te maken en met name met de bombastische stijl: daar kwam ineens *Wonderful Radio London* aanzetten. De arrogantie! Jezelf prachtig noemen, kun je dat wel maken, je met 'Big L' op de borst kloppen?

In Nederland konden we er toch ook wat van?

Boonstra: "Ook hier had je dergelijke studio's, zoals Top Format van Ren Groot en Bart van Gogh, dat waren hier marktleiders die Amerikaanse productiemethoden hanteerden. Jarenlang hebben ze in Haarlem pakketten ingezongen voor de hele Europese markt, van IJsland tot Griekenland. Op zeker moment raakte hun stijl met 5- of 7-stemmige jazzvocals uit de mode."

Hoe kan het dat die op de Amerikaanse luisteraars gebaseerde aanpak over de hele wereld werd toegepast?

Roozen: 'Ik vroeg aan de baas van Jinglefabriek JAM waarom hij voor al die radiostations hetzelfde maakte. 'Omdat ze het willen hebben,' was het simpele antwoord. Amerika was tenslotte het enige land waar je jingles zo professioneel kon laten maken. In Nederland is het pas in 1965 van de grond gekomen, o.a. bij Marian de Garriga. Zij schreef in 1970 voor Radio Veronica o.a. het jinglepakket "Mensen van morgen". Vanaf het allereerste begin van de reclame op de publieke radiozenders componeerde De Garriga de begin-, tussen- en eindtunes van de STER en vanaf de start van de televisiereclame op de publieke omroep heeft

ze tot aan haar dood in 2000 ook de muziek geproduceerd voor de STER begin- en eindfilmpjes met Loekie de Leeuw. Haar stijl was toch wel van hoge truttigheid, daar liepen ze in Dallas jaren op vooruit. Ook de dit jaar overleden Frans Mijts schreef muziek voor Veronica, met een big bandsound: 1-9-2, goed idee."

Kun je altijd achterhalen op welke muziek tunes en jingles zijn gemaakt?

Roozen: "Die productieplaten maken het voor ons moeilijker om de precieze herkomst te vinden. Dan is het nog de vraag of ze nog wel bestaan. De fonotheek, de voorganger van Beeld & Geluid, besloot ooit al die platen de deur uit te doen. Nooit gedigitaliseerd, gewoon weg ermee. Wij schrokken ons kapot omdat wij wisten dat een deel van het materiaal zeer waardevol was, kaalgeplukt door Hilversumse omroepmedewerkers als Hans Hogendoorn, Felix Meurders, Edward Niessing en Jeroen van Inkel. Van de vormgeving van KRO's Echo tot de riedeltjes van Prinsjesdag 1993, alles ging de prullenbak in. Ze wisten niet wat ze weggooiden. We hadden gelukkig al de positie dat ze wisten waar we het over hadden en konden er een stokje voor steken. We hebben er dagenlang in de kelder het kaf van het koren kunnen scheiden en een mooie vangst gedaan. Met de knalpijp over de straat schurend, zo volgeladen was de auto, zijn we een paar keer heen en weer gereden met duizenden platen om die alsnog te redden door ze te digitaliseren. Een klein stukje van de nog altijd gebruikte Radio Tour de France tourflitstune stond erop. Toen Felix Meurders een paar jaar geleden op NPO Radio 5 begon heeft hij ons gevraagd naar zijn eigen oude tunes waarover hijzelf niet meer beschikte, wij wel!"

Jullie praten over tunes en de klanken komen vanzelf in mijn hoofd terug.

Boonstra: "Dat is precies de kracht van tunes. Iedereen heeft zonder het te beseffen lijtjes in zijn hoofd zitten naar muziekjes die hij jaren-

lang heeft gehoord. Het hoort bij de soundtrack van je leven. Dat geldt evenzeer voor reclames. De Dixanmuziek, het Bonadeuntje, de Kips leverworst (van Joop Stokkermans), iedereen heeft het latent in zijn hoofd zitten,

'Frits Spits en Tom Blomberg keerden zich tegen de gemakzucht en waren meesters in het zelf in elkaar pielen van de origineelste jingles

wat de kracht en kwaliteit van jingles definieert. Het is een soort vuurwerk en gaat maar door met dezelfde intentie. Daar word je wel 'ns moe van, dan zet je het af. Lopend door de winkelstraat wordt je soms tureluurs van de reclameborden, dat is vergelijkbaar. En misschien nog wel ergerlijker. Een vooruitgang voor de mensheid willen we het niet noemen. Maar in deze tijd heeft het wel zijn nut. Daarom conserveren wij dit alles.

Waarom willen jullie het allemaal zo nauwgezet boekstaven?

Roozen "Voor de presentatie van ons eerste boek in Beeld & Geluid vroegen we Felix Meurders, Frits Spits en Ferry Maat het te presenteren. Met hen speelden we een quiz met hun eigen tunes. Verschrikkelijk, ze wisten niets. Voor hen was het gebruiksmateriaal. De kennis verdwijnt zelfs bij de maker. Om het niet verloren te laten gaan hebben wij dit omvangrijke overzicht gemaakt."

Reclamespots moeten het ook hebben van alles wat een tune of jingle nodig heeft. Is er een overlap in de professionele eisen?

Roozen: "Het mechanisme is identiek. Het zijn soms dezelfde mensen die het produceren. Zoals bij een bedrijf een nieuwe directeur een nieuwe huisstijl wil, moet er van een nieuwe

In zijn achtertuin draagt Felix Meurders zijn archiefmateriaal over aan Benno Roozen voor diens Jingleweb (2016)

eindredacteur van een programma vaak een nieuwe tune komen. Veel tunes worden door muziekprogramma's gebruikt waar de presenter zelf de baas is, die neemt zijn eigen tunes mee.

Het NOS Radio-1-Journaal had bij de start een erg mooi pakket, gecomponeerd door Jeroen Kuitenbrouwer. In de loop der tijd is dat vaak aangepast. Bij RadiOlympia kwam er ineens

uit de losse pols een snerpande gitaar op de voorgrond. Er werd ook productiemuziek bij gebruikt, wat niets te maken had met de oorspronkelijke identiteit."

Met de bon op pagina 27 van dit magazine krijgt u een aantrekkelijke korting op het boek Tunes en jingles Het complete tunesboek van Benno Roozen en Jelle Boonstra.

Uit het Verantwoordingsorgaan

Belangrijke zaken

Dit keer om te beginnen wel erg letterlijk 'Uit het Verantwoordingsorgaan', want Shirley Drost, individueel lid namens de actieve deelnemers, heeft het VO verlaten in verband met een nieuwe baan bij een organisatie die niet is aangesloten bij PNO Media. Zoals bij reglement van het VO bepaalt, is in de vacature voorzien door de volgende op de lijst, Sjoerd Bootsma, voor te dragen bij het bestuur om te worden benoemd. Dat is gebeurd, en in de laatste vergadering voor het reces heeft hij zijn plaats ingenomen. Bootsma was kandidaat namens de Nederlandse Vereniging van Journalisten.

En dan nu, na de zomer, weer aan het vergadercircuit begonnen Het najaar staat zeker in het teken van voor de deelnemers, PNO Media en het VO belangrijke zaken: de nieuwe Pensioenwet, het Pensioenakkoord, de omwenteling van in bestuur van PNO Media naar een zogenaamd omgekeerd bestuursmodel vanwege de fusie met MPD (zie pagina 21 –

red.) en mede op basis van dit alles een herziening van het VO-reglement. Het PNO Jaarverslag 2021 geeft u achtergrond bij alles wat er in gang is gezet en eind dit jaar zijn beslag moet krijgen.

De leden van het VO hebben in de afgelopen tijd veel kennissessies bijgewoond en zijn door de PNO-organisatie stelselmatig bijgepraat over beleidsontwikkelingen, waaronder het beleggingsbeleid.

In de laatste vergadering heeft het VO uiteraard met tevredenheid kennisgenomen van een eerste verhoging van de pensioenen. Over de tweede hoort het VO, en ook u, natuurlijk meer.

Het VO beseft een grote verantwoordelijkheid naar zowel deelnemers als organisatie PNO, in deze tijd van maatschappelijke veranderingen. Dat moge duidelijk zijn.

Waarvan akte.
Ynskje van den Brakel Visser

ANTON DE BEKKER, NIEUW VGOMEDIA-BESTUURSLID:

'Een geklutst ei wordt nooit meer een heel ei'

Hij weet alles van pensioenen. En van PNO Media. Is al lang gepensioneerd, maar bleef actief in de pensioenwereld. En zet sinds kort zijn kennis ook graag in voor VGOMedia. Op 24 juni werd Anton de Bekker (76) gekozen tot bestuurslid. Een kennismaking.

door Willem Hekhuis

Dat Anton de Bekker terecht kwam in de wereld van de pensioenen, is eigenlijk toeval. Hij kreeg – als middelbare scholier nog – een baantje bij een verzekeringsmaatschappij en wel op de wiskundige afdeling. Het werk daar vond hij zo interessant dat hij koos voor een studie actuarieat. Hij werkte onder meer bij het toenmalige DETAM (nu Pensioenfonds Detailhandel) en werd in 1979 door Kees Spaan, die daar toen

het bewind voerde, binnengehaald bij PNO (toen nog zonder Media). Hij bleef er meer dan 25 jaar, verreweg het grootste deel van die periode als directeur.

In 2004, op z'n 58e, ging De Bekker met pensioen. Bewust vroeg.

"Mijn vader en mijn oudste broer waren niet ouder geworden dan 65. Vandaar."

Maar hij zat niet stil en vervulde sindsdien tal van bestuursfuncties, ook bij enkele pensioenfondsen. Tien jaar geleden werd hij gevraagd voor wat nu de Koepel Gepensioneerden is en daar liep hij vorig jaar VGOMedia-voorzitter Hella Liefing tegen het lijf, die hem polste voor het VGOMedia-bestuur. Hij kwam 'op proef' een keer of wat meevergaderen, merkte dat het 'een prima bestuur' was waarin 'een goede sfeer' heerste. En zei dus ja.

Anton de Bekker woont in Nieuwegein, is getrouwd, heeft drie dochters en zeven kleinkinderen.

Als bestuurslid van VGOMedia moet hij natuurlijk kritisch kijken naar ons pensioenfonds. Waar hij zo lang gewerkt heeft... Moeilijk?

"Ik ben natuurlijk hartstikke trots op ons fonds. Het is toch een beetje mijn kind. Maar ik ben er ook al achttien jaar weg, dus het voelt niet als over mijn graf heen regeren. Ik voel me vrij om er kritiek op te hebben en dat heb ik ook. Ik vind bijvoorbeeld dat de mogelijkheden tot indexatie niet ten volle zijn benut. Er had meer in gezeten."

"Een strijdpunt met PNO Media is natuurlijk de tweede zetel voor gepensioneerden in het bestuur. Wettelijk staat niets in de weg om die zetel toe te kennen. De helft van het vermogen van PNO is afkomstig van de gepensioneerden! Ga er maar vanuit dat het laatste woord hierover nog niet gezegd is. We laten het niet los."

Een hot item in het land der ouderen is de nieuwe Pensioenwet en het bijbehorende Pensioenakkoord. Wat vindt Anton de Bekker daarvan?

"In Nederland hebben we zo'n 1600 miljard aan pensioenvermogen. Dat moet nu dus over miljoenen potjes verdeeld worden. Als dat eenmaal is gebeurd, kun je niet meer corrigeren; ook niet als er iets fout zit. Van een geklutst ei kun je nu eenmaal geen heel ei meer maken. Ik heb twijfels over de nieuwe wet. De bedoeling is goed. Maar de doelstelling van een koopkrachtig pensioen, dat gaat niet lukken, zeker niet met de huidige inflatie. De gepensioneerden komen er eigenlijk niet zo goed vanaf."

Anton de Bekker deelt zijn kennis van pensioenzaken graag met de leden van VGOMedia. Op de website van onze vereniging schrijft hij sinds augustus elke maand een column. De nieuwste is te vinden op de homepage, oudere columns zijn aan te klikken onder 'Nieuws & Info'. www.vgomedia.nl

Samen met Klaas Wilting, oud woordvoerder politie Amsterdam, tijdens de presentatie van 'Waarom zouden we bang zijn?'

Met VGOmedia-voorzitter Hella Liefting bij de jubileumviering op 24 juni

GERANIUM & CO

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Elke week een blog

Voor een beschrijving van wat Marianne Visser van Klarwater allemaal heeft gedaan en meege maakt in haar nu 70-jarige leven, zou een heel nummer van dit Magazine nog niet toereikend zijn. Rode draad in dat leven: mensen helpen, mensen verbinden, spiritualiteit, aandacht voor elkaar.

door Willem Hekhuis

Marianne Visser van Klarwater werd geboren in Baarn en begon haar werkende leven op kantoor. Onder meer bij de interne accountantsdienst van de NOS, waar ze het vijf jaar volhield; kantoorwerk was niets voor haar. Bij de NOS werkte ze samen met Roel Visser, met wie ze in 1982 trouwde. Marianne wist dat ze kinderloos zou blijven. Ze zegde haar baan op en deed vrijwilligerswerk in Den Haag, in de achterstandsbuurt Schilderswijk. Tot 1989, toen ze door het verlies van haar beide ouders te veel verdriet had om anderen te kunnen helpen. Ze had inmiddels haar schrijftalent ontdekt en begon een bureau voor journalistieke producties 'en kreeg tot mijn eigen verbazing direct drie opdrachtgevers'. Het was het begin van een lange carrière achter het toetsenbord.

Boeken

Ze schreef ook boeken. Het eerste verscheen in 2001 'Altijd Anders: paragnost tegen wil en dank' over de geruchtmakende Baarnse moordzaak uit 1960, die ze als kind van nabij meemaakte. Zestien deeltjes schreef ze in de AO-reeks, over onder meer Pesten, Persvrijheid, Seksueel misbruik in de kerk. Verder boeken naar aanleiding van het overlijden van haar man Roel in 2008, haar autobiografie 'De doorzetster', en - net verschenen - 'Waarom zou ik bang zijn', over haar oom Bernard die als missionaris in Papoea Nieuw-Guinea werkte

en van wie tussen 1939 en 1981 niets werd vernomen. Pas in 1981 werd duidelijk dat hij door de Japanse bezetter is vermoord.

Pastoraal werk

Marianne en haar man Roel maakten veel reizen, waarvan ze verslag deed in verschillende media. In 1997 was dat voorbij, na Roels eerste hartaanval. Hij werkte nog tot 2001 als kassier bij de NOS. Een bijna-doodervaring van Roel deed Marianne besluiten het roer om te gooien. Ze besloot haar leven zin te blijven geven 'door andere mensen vanuit het geloof te helpen'. Ze schreef zich in voor de opleiding pastoraal werk aan de Tiltenberg in Vogelenzang en verhuisde vanuit Lelystad naar Haarlem. In 2008 overleed Roel. Intussen is ze hertrouwd, met Peter Lasschuit, die ze ontmoette op het buurtkoortje waar beiden zongen.

Tegenwicht

Maart 2014 begon Marianne te bloggen. Elke week een nieuwe blog. Als 'tegenwicht tegen de dagelijkse lawine verontrustend nieuws', zoals ze het zelf formuleert. Blogs over zingeving, spiritualiteit, cultuur, kunst en koningshuis. En sinds de coronaperiode ook 'Verder op weg', over inspirerende personen en projecten die 'bijdragen aan een maatschappij met meer aandacht voor elkaar'. In die categorie is ook Mariannes verhaal te vinden op 50 jaar VGOmedia. "Het samen verhalen delen vormt de kracht van 50 jaar VGO", schrijft ze.

Mariannes blogs zijn te vinden op www.cultuurblogger.nl
Marianne is ook te vinden op Facebook

SENIORENVOORMAN JOHN KERSTENS STRIJDT IN BLESSURETIJD VOOR AANPASSING PENSIOENWET

Gepensioneerden eisen plek op in de polder

De mobiele telefoon van John Kerstens bevat een schat aan nummers van Haagse contacten die hem van pas komen als voorzitter van de Koepel Gepensioneerden. Hij leidde de nieuw organisatie nog maar enkele weken, toen hij april vorig jaar Mariëtte Hamer belde, op dat moment (kabinets)informatuur. Weldra zat het voormalige Tweede Kamerlid bij haar aan tafel. Een unicum, zegt Kerstens, want nooit eerder zijn senioren op dat niveau gehoord.

door Evert Kooij Foto: Maartje Kuperus

John Kerstens
'belangenbehartiger
van huis uit'

Noem het een eerste voet tussen de deur, want wat John Kerstens betreft moet er nog veel meer gebeuren om ouderen te betrekken bij de politieke besluitvorming. Te beginnen bij de uitwerking van het pensioenakkoord, waar werkgevers, vakbonden en het kabinet tot nu toe de dienst uitmaken. "Hopelijk kunnen we in de blessuretijd onze invloed nog aanwenden."

Die blessuretijd is inmiddels aangebroken. Terwijl de koepel de afgelopen tijd de publiciteit zocht, onder meer met radiospotjes, loopt Kerstens bij de sociale partners en in Den Haag de deur plat.

De Koepel Gepensioneerden (KG) is zoals de naam al zegt een overkoepeling van belangengroepen van en voor senioren. Het was begin 2020 het resultaat van de fusie tussen KNVG en NVOG, die op hun beurt ook weer koepels waren van verenigingen van gepensioneerden. Ruim tachtig organisaties van gepensioneerden zijn bij

de nieuwe koepel aangesloten, waaronder VGOMedia. De eerste maanden werd de organisatie geleid door de beide voorzitters van de oude verenigingen.

John Kerstens (57) is sinds vorig jaar de eerste echte voorzitter. Hij werd voor de functie gevraagd toen hij liet weten zich niet opnieuw verkiesbaar te stellen voor de Tweede Kamerverkiezingen van vorig jaar. Kerstens (hij omschrijft zichzelf als 'belangenbehartiger van huis uit') hoefde niet lang na te denken. "Het is een baan die precies bij me past", was zijn reactie.

'Ouderenbonden druk met zichzelf'

Als jurist begon Kerstens na de militaire dienst zijn loopbaan als adviseur voor asielzoekers en vluchtelingen. Aansluitend werkte hij bij de FNV, eerst als vakbondsbestuurder, daarna als voorzitter van FNV-Bouw. Vanaf 2012 zat Kerstens voor de PvdA in de Tweede Kamer. Zijn laatste baanwissel leverde hem welgeteld één vrije dag op: 31 maart 2021. Een dag eerder

nam Kerstens afscheid in de Tweede Kamer, een dag later begon hij zijn baan bij Koepel Gepensioneerden.

Geen verleden

In de Tweede Kamer beheerde Kerstens onder andere de pensioenportefeuille. In die hoedanigheid stelde hij al vast dat gepensioneerden nauwelijks meedoen in de besluitvorming op terreinen die hen zelf aangaan. Dat ligt mede aan de seniorenorganisaties zelf, zegt Kerstens. "Ze waren vaak druk met gedoe met zichzelf en dan kun je minder voor je achterban bereiken."

De belangenbehartiging door organisaties als ANBO en KBO-PCOB is volgens de koepelvoorzitter versnipperd en daardoor minder effectief. "Deze clubs stammen uit de verzuiling, terwijl de gemiddelde gepensioneerde daar minder mee heeft. De Koepel Gepensioneerden heeft het voordeel dat hij geen verleden heeft." Daar komt bij, zegt Kerstens, dat traditionele ouderorganisaties met ledenverlies kampen en nauwelijks het hoofd boven water houden. "Ze hebben moeite om de tering naar de nering te zetten."

Gezamenlijk optrekken

De KG is een vreemde eend in de bijt van gepensioneerdenverenigingen omdat hij geen rechtstreeks lidmaatschap kent. In die zin is er dan ook geen sprake van concurrentie. In tegendeel, de bemoeienis van de koepel wordt volgens Kerstens door de andere organisaties op prijs gesteld. "In diverse dossiers trekken we gezamenlijk op. We zijn zeer welkom." Kerstens vakbondsverleden klinkt door als hij er aan toevoegt: "In ons DNA zit 'samen staan we sterk' en 'eendracht maakt macht'."

De koepel houdt zich ook bezig met twee andere hoofdthema's: koopkracht (waaronder AOW) en wonen, zorg en welzijn. Het zijn volgens Kerstens logische aanvullingen op de kerntaak pensioenen, omdat deze onderwerpen voor veel ouderen net zo belangrijk zijn. "Maar we hebben afgesproken dat de aandacht voor deze beleidsterreinen nooit ten koste mag gaan van onze inspanningen voor het pensioen."

'Onze pensioen kennis is ongeëvenaard'

Expertise inzetten

Op de loonlijst van de koepel staan slechts twee namen: die van de secretaresse en van voorzitter Kerstens. De organisatie wordt aangestuurd door een bestuur van zeven personen die daar zitten zonder last of rugenspraak. Het echte werk wordt gedaan door commissies, bestaande uit senioren die hun expertise uit hun werkzame leven inzetten voor de koepel. Dat het beleid door de doelgroep zelf wordt gemaakt, onderscheidt de koepel volgens Kerstens én zorgt voor extra kwaliteit. De koepel profiteert onder andere van de ervaring van vroegere directieleden van ziekenhuizen, woningcorporaties en pensioenfondsen. Kerstens: "Ons gemiddelde commissielid heeft meer kennis van zaken dan veel betaalde beleidsmedewerkers van andere organisaties. Onze pensioen kennis is ongeëvenaard."

Geen zetel senioren in SER

Op pensioengebied heeft de koepel volgens zijn voorzitter al een leidende positie. Dat wil zeggen dat het vaste gesprekspartner is geworden voor de betrokken ministeries en de

Van oudsher kwamen de vakbonden op voor de gepensioneerden, maar dat is niet meer zo'

sociale partners. Maar Kerstens wil meer: "We zitten nog niet op de plekken waar de besluiten worden genomen. Altijd is er voetstoots van uitgegaan dat het zo wel goed was met de invloed van senioren, maar we willen ook meebeslissen."

Kerstens ziet wel "een beweging in de goede richting". Zo wordt de koepel tegenwoordig geregeld benaderd door de Sociaal Economische Raad om mee te denken. Maar ook hier: senioren kunnen hun stem laten horen, ze hebben geen zetel in deze belangrijke adviesraad. Nog steeds, zegt Kerstens, zie je dat de 'polder' is gevormd door de klassieke arbeidsverhoudingen met werkgevers en vakbonden als traditionele spelers.

"Zo is het bijvoorbeeld zzp'ers nog niet gelukt een plek aan de onderhandelingstafels in te nemen." Voor senioren is dat niet anders. Kerstens: "Van oudsher kwamen de vakbonden op voor de gepensioneerden, maar dat is niet meer zo. De minister van Sociale Zaken is het daarmee eens. Ze stelt in de memorie van toelichting bij de Pensioenwet dat je er niet meer automatisch van uit kunt gaan dat hun belangen worden behartigd door de vakbonden."

'De bemoeienis van de koepel wordt door de andere organisaties op prijs gesteld'

'Hoorrecht' voor gepensioneerden

De koepel richt zijn pijlen deze maanden op het parlement. Kerstens claimt dat zijn club en de ouderenbonden opkomen voor de belangen van 3 miljoen pensioengerechtigden. Met zo'n achterban moet het wel lukken om bij de behandeling van de pensioenwet in de Tweede en Eerste Kamer de publieke tribune vol te krijgen met pensioengerechtigden. Want dát wil Kerstens. Hij hoopt met het mobiliseren van senioren de wet in het voordeel van de pensioengerechtigden aan te passen. Het lobbywerk heeft al bescheiden resultaten opgeleverd, zegt Kerstens. "We hebben bereikt dat in de overgangperiode naar het nieuwe stelsel verhogingen van de pensioenuitkeringen eerder mogelijk zijn."

Inmiddels bereidt de koepel zich voor op de fase die aanbreekt als de wet door beide Kamers is vastgesteld: de uitwerking van de wijzigingen door de pensioenfondsen. Dankzij een ander succesje van de lobby, namelijk het recht om gehoord te worden, kunnen verenigingen als VGOmedia hun stem laten horen. De sociale partners in de sector móeten hun keuzes aan gepensioneerden voorleggen. De koepel bereidt een campagne voor om de lid-organisaties voor te lichten over hun omgang met dit hoorrecht.

In vergelijking met veel andere verenigingen heeft VGOmedia volgens Kerstens een stevige

positie. "Jullie zijn heel erg in beeld bij PNO Media. Nu komt het erop aan de vinger op te steken naar de werkgevers en de vakbonden in het PNO-bestuur. Die zitten misschien minder op jullie te wachten."

Agenda voor de Algemene Ledenvergadering van VGOmedia

van woensdag 16 november 2022, 14.00 uur in Theater 2, Beeld & Geluid, Media Boulevard 1, 1217 WE Hilversum

AGENDA

1. Opening door Hella Liefting, voorzitter.

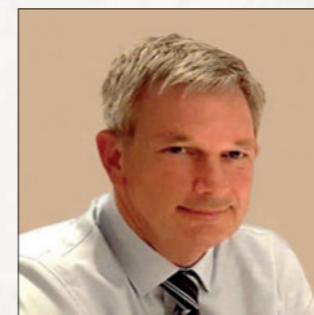
2. Mededelingen en ingekomen stukken.

Onlangs heeft Klaas Samplonius, vicevoorzitter, het bestuur laten weten dat hij wegens gezondheidsredenen gedwongen is met onmiddellijke ingang af te treden.

Wij betreuren zijn besluit en wensen hem het allerbeste en vooral beterschap toe.

Geïnteresseerden in deze bestuursfunctie worden verzocht zich bij Hella Liefting, voorzitter, te melden.

3. Presentatie door José Claus, directeur MPD.

Jos Berkemeijer

4. Presentatie door de heer Jos Berkemeijer, voorzitter Pensioencommissie Koepel Gepensioneerden, met als onderwerp:

'Het nieuwe pensioencontract, vanuit gepensioneerden-perspectief'.

5. Margreet Korsten van Beeld & Geluid over: oprichting Kennisgroep Beeld & Geluid

6. Rondvraag en sluiting.

Na afloop ontmoeten wij elkaar bij een hapje en een drankje.

Bereikbaarheid Beeld & Geluid

Het adres van Beeld & Geluid is Media Parkboulevard 1, 1217 WE Hilversum
Op oudere navigatiesystemen: Sumatralaan 45, 1217 GP.
Beeld & Geluid staat tegenover NS-station Hilversum Media Park.

De parkeergarage is te vinden aan de achterzijde van het pand. Het tarief is € 1,50 per uur (max. dagtarief € 9,00). De garage beschikt over twee oplaadpalen voor elektrische auto's. Er is een beperkt aantal gratis mindervalidenplaatsen aan de zijkant van het gebouw, achter de bushalte.

FREEK BIESIOT (80) KIJKT TERUG OP EEN BIJZONDERE CARRIÈRE

Decorontwerper met hout en spijkers

Voor de duur van een tv-serie of programma even een andere wereld betreden. Dat is een illusie die je met decor en licht kunt bereiken. We hebben het nu eens niet over de inhoud van programma's maar over de vorm. Alles begint met het ontwerp.

door Dick Klees

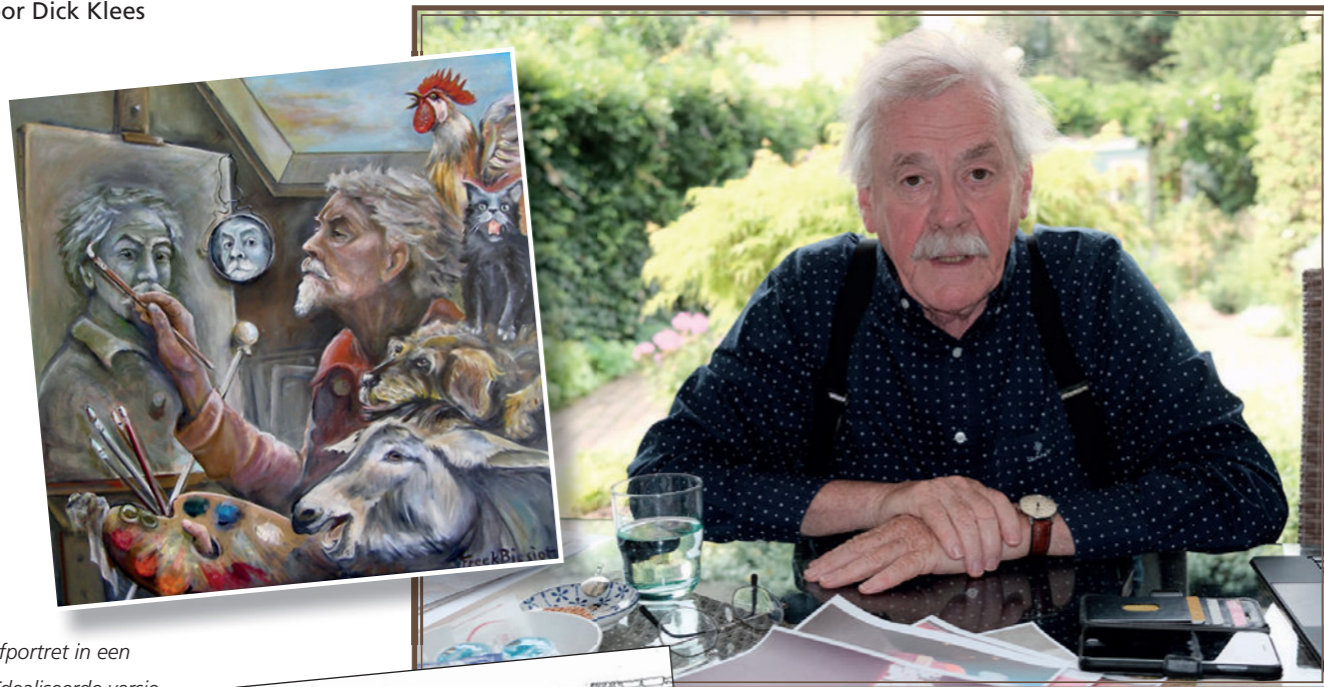

Foto: Dick Klees

Zelfportret in een geïdealiseerde versie, mét sik, zichzelf schilderend en bespionerend via de scheerspiegel.

Boven: Decorschets voor *In naam der koningin*
Rechts: Decor met de onmogelijke showtrap voor de *Van Oekelshow* van Wim T. Schippers

In de begintijd van de televisie werden de ontwerpers geïnspireerd door het theater. Decors moesten getimmerd worden. Art Direction is jarenlang een grote afdeling geweest bij de NOS. Tot 1998 werkte deze afdeling aan talloze tv-producties, maar ook voor de Nederlandse film. Een van de belangrijkste ontwerpers was Freek Biesiot. Hij is vijfenveertig jaar decorontwerper geweest en heeft voor honderden programma's decors ontworpen. Inmiddels is hij tachtig en kan hij terugkijken op een bijzondere en enerverende carrière. Biesiot ontwierp o.a. het decor

van de cursus Esperanto van Van Kooten en De Bie dat optimisme moest uitstralen ("Prinses Beatrix volgde die cursus, hoorde ik later") en voor het Nationaal Songfestival in 1968. Daarvoor liet hij door de glasfabriek Leerdam 2.500 glasplaten maken die aan staalkabels hingen en vernuftig werden belicht. Hij maakte dit in samenwerking met de beroemde glasontwerper Andries Copier.

Ook de decors van de filmproducties *De avonden* en *De kleine blonde dood* waren van Biesiot. En niet te vergeten de verwarrende decors van de showparodieën van Wim T. Schippers met Sjef van Oekel. Biesiot zegt daarover enigszins badinerend: "Ik houd me alleen bezig met kunst voor zover er nep mee bedoeld wordt. Ik ben een nep-architect. Als je het mooi wil zeggen schep ik illusies. We noemden onszelf ontwerpers met hout en spijkers. Tegenwoordig gaat alles digitaal, wat mijn liefde niet heeft."

Hoe kwam je in het vak terecht?

Biesiot: "Oorspronkelijk wilde ik binnenhuis-architect worden. Ik meldde mij aan bij de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Directeur Beljon keek naar mijn werk en zei alleen dat ik naar de grafische afdeling kon, fantastisch! Want het betekende dat ik was aangenomen. Eenmaal afgestudeerd en op zoek naar werk solliciteerde ik bij de pas begonnen televisie, de toenmalige NTS. Dat verliep rommelig. Er waren nog tien kandidaten overgebleven toen ik bij chef Jan van der Does kwam om mijn grafisch werk te laten zien, waarop hij zei: 'Leuk, maar we zoeken een decorontwerper'. Toen was ik zo slim te zeggen dat ik dat altijd al wilde worden, maar dat er geen opleiding voor bestond. Van der

Does vroeg me een setting te ontwerpen voor een bandje met een zangeres. Nadat hij met de andere kandidaten had gesproken, terwijl ik zenuwachtig iets probeerde te schetsen, bleek mijn ontwerp in de smaak te vallen. Ik werd aangenomen."

Hoe omschrijf je jouw stijl uit de tijd?

"De diepte van het bewegende beeld is illusie, de kijker maakt het driedimensionaal. De andere ontwerpers vonden mij maar raar. Wat ik maakte was in die tijd abstract, helemaal into Bauhaus. Mijn

mentor Massimo Götz gaf mij de opdracht voor een decor van een opera. Ik tekende een poort met rococo-ornamenten.

Peter Zwart, toen nog chef van de hoofdafdeling ontwerp, zag dat mijn figuratieve poging nergens op leek en stuurde mij naar de stijl kamers in Utrecht. Aanvankelijk benaderde ik tv als kinetische grafiek."

Je ontwikkelde een herkenbare vorm als exponent van de nieuwe grafische stijl van de sixties.

"Met mijn strenge non-figuratieve opleiding stapte ik daar soepel in. Het was allemaal uitbundig en veelkleurig. Van '65 tot '70 was alles zwart-wit. Maar als beginnend ontwerper kon

Links: *Tante Leen* in de *Smartlappenserie* op neergedwarrelde bladmuziek
Rechts: Nationaal Songfestival 1968 met glazen bol van Andries Copier

«
‘De diepte van het bewegende beeld is illusie, de kijker maakt het driedimensionaal’

Cursus Esperanto met Van Kooten en De Bie

ik me helemaal uitleven in die sixties-stijl toen kleurentelevisie werd geïntroduceerd. Hierbij sloot ik aan bij de stijl van Wim T. Schippers. De Barend Servetshow en zijn decor zijn wel heel illustratief voor die tijd.”

Biesiot kreeg opdracht voor het allereerste Journaal-decor in Santbergen; het had alleen een scherm als achtergrond.

“Met een xenonprojector kon je er 8 x 8 glasdia’s op projecteren. Ik had een halve kuub beukenhout laten verzagen in paaltjes die konden verschuiven en een raster

vormden waardoor je allerlei speelse effecten bereikte door verschillende belichtingen. Toen het live gebruikt zou worden, waren de dia’s ineens kwijt. Nieuwslezer Jan Gerritsen had die in zijn binnenzak gestopt,

omdat hij het niks vond. Men moest naar hém kijken in plaats van naar de achtergrond. Het idee van projecties op verspringende blokjes

‘Je moet muziek niet illustreren, muziek spreekt voor zich’

heb ik later nog gebruikt voor het popprogramma Fenklup.”
Ontwerpen is soms een moeizaam proces. Voor een serie over smartlappen gooide Biesiot ten einde raad zijn schetsen in de lucht. Daarin zag hij opeens een decor voor zich, dat was het! Zo stonden de Zangeres zonder Naam en Johnny Jordaan uiteindelijk te zingen tussen levensgrote ‘vallende’ muziekbladen.

Was het niet moeilijk om in je ontwerpen over te schakelen naar kleur?

“Integendeel, het is erg nuttig geweest om eerst grijstonen en reliëfs te leren begrijpen. Ik was een van de eersten die vloerschilderingen maakte, zodat de hele studiovloer meedeed, een illusie van reliëf. Van begin af aan heb ik veel geëxperimenteerd. Op de academie heb ik een goede foto-opleiding gehad die heel nuttig bleek. We konden foto’s afdrukken van zes bij drie meter, wat bij huidige techniek niet meer hoeft, dat gebeurt nu digitaal.”

Stel dat je dat toen al op die huidige manier had gekund, zou je dat dan niet prachtig hebben gevonden?

“Zeker, maar nu heb ik dat wel genoeg gezien. Elk programma heeft grote projecties op de achtergrond, meestal niet in verhouding tot de gasten op de voorgrond. Het ontkracht en leidt af van de sprekers. Bij Podium Witteman werden schilderijen van tijdgenoten van de componisten groot geprojecteerd. Het programma heet nu Podium Klassiek en het gebeurt nog steeds. Je moet muziek niet illustreren, muziek spreekt voor zich.”

Was je eigenlijk timmerman?

“Nauwelijks, assistent-ontwerpers hadden deels een technische opleiding. Ik verzon het dan wel, maar zij konden het echt maken. Van hen heb ik veel van geleerd. Sommige ontwerpers liepen met hun hoofd in de wolken en

keken met dédain naar decorbouwers, maar Ik droeg de decorbouwers als vakmensen op handen en kreeg daardoor ook veel van ze gedaan. We hadden een prachtig atelier: machinale houtbewerking, metaal- en gipsbewerking, een heel groot decoratie-atelier en alles was groot.”

Kostbaar dus, zou dat nu nog gekund hebben?

“Er was geld voor, zogenaamde ‘gecontingenteerde’ kosten. Hoe groter de omroep, hoe meer ze in de pot mochten graaien. Arbeidsloon werd niet uitgerekend. Een regisseur kwam met een plan bij de ontwerper aan zijn tafel, maar wij spraken liever af in café’s zoals Américan om er op los te brainstormen. In het begin heb ik veel show- en amusementsprogramma’s gedaan zoals met de Mounties, daar was veel geld voor.

Decors werden oorspronkelijk ook alleen in zwart-wit geschilderd, nogal dodelijk, want in een kinderprogramma zaten kleurig aangeklede kindjes in een naargeestig grijze grafkelder. Op een gegeven moment zijn we decors in kleur gaan maken. Toch moesten we rekening blijven houden met de zwart-witkijkers. De moeilijkheid was dat contrasten tussen kleuren vaak veel verschillen van die in zwartwit. Een kleurig decor kan in zwart-wit totaal wegvallen in een zompig grijs vlak. In het jargon bestaat er zelfs een naam voor: het Biesiot-effect.”

In 1973 werd Freek Biesiot gevraagd door Santbergen om regisseurs te leren kleur te gebruiken met de eerste trucages met colour key. Hij gebruikte de techniek optimaal voor de IKON-musical Joseph and his multicoloured dreamcoat musical. Ook regisseur Rob Touber vergde het uiterste van hem en wilde alleen het nieuwste van het nieuwste, alles moest altijd spraakmakend zijn.

In naam der koningin

Heb je nooit moeite gehad na afloop van de uitzending het decor in de kraker te laten verdwijnen?

“Welnee, als de productie klaar was kon alles weg. Dat vond ik wel prima, in mijn werk ben ik projectgericht. Als kunstenaar wil je niet destructief zijn, maar omdat ik dienstbaar was aan de productie, kon ik er na afloop gemakkelijk afstand van nemen.”

Nooit rekening moeten houden met hernieuwd gebruik?

“Bijna niet. Voor het boekenprogramma van Adriaan van Dis heb ik wel teruggegrepen naar eerder werk, de dramaproductie Maurits en de feiten (over de vraag of een moord al dan niet was gepleegd). Dat decor was helemaal van plexiglas, ook de tafels. De transparante wanden bij Van Dis waren dus al eerder gebruikt.’

Anton Koolhaas, directeur van de Filmacademie, heeft je gevraagd de vierjarige studierichting production design op te zetten. Daar heb je 22 jaar lesgegeven. Met al je opdrachten erbij werkte je acht dagen per week. Ging dat niet ten koste van relaties?

“Mijn eerste relatie heeft er wel onder geleden. Ik was erg jong, we hadden twee kinderen.

‘Ik kon me helemaal uitleven in die sixties-stijl toen kleuren-televisie werd geïntroduceerd’

Dan vlieg je alle kanten op. Mijn tweede vrouw werkte ook bij de omroep, die begreep het beter.”

Biesiot vertegenwoordigde de mensen die wilden dat ontwerpers onafhankelijk bleven. Toen hij woordvoerder van de afdeling werd, trad Jan van der Does af. Biesiot: “Die was vóór de administratieve veranderingen waar wij tegen waren. Een jaar hebben we geschipperd, tot Van der Does zei dat ik dan ook

maar chef moest worden. Er is een verkiezing georganiseerd en ik werd de eerste gekozen chef. In zeven jaar heb ik allerlei vernieuwingen doorgevoerd. Ik begon intussen wel jaloers te worden op mijn collega’s die lekker aan het ontwerpen waren, terwijl ik maar zat te vergaderen. Ik had veel vernieuwingen kunnen doorvoeren, vooral op het gebied van de democratie, goede assistenten bevorderd tot ontwerper en afscheid

genomen van weinig productieve ontwerpers. Ik vond het wel mooi geweest na zes jaar.”

Op de filmacademie was Biesiot consequent bezig met de inhoud van het

vormgeversvak. Daarna heeft hij alleen nog drama- en filmproducties gedaan. Voor de NCRV bijvoorbeeld Bram van Erkel’s dramaserie *In naam der Koningin* die in Indonesië en op de Filipijnen werd opgenomen op filmsets met decors ter grootte van twee voetbalvelden. Biesiot is geboren in Nederlands-Indië en kwam voor de film terug naar zijn geboortegrond. Het was een extra motivatie. Natuurlijk speelde het

verhaal in een andere tijd. Teruggekomen toonde hij aan de nieuw aangestelde ‘manager’ Rob Haan wat ruw video-materiaal. Die was daar in het geheel niet in geïnteresseerd. Biesiot: “Het probleem was dat ik niet genoeg geld binnenbracht. Er was een afspraak met de NCRV dat ze mijn salaris overnamen. De nieuwe mantra was dat je voor het bedrijf drie of vier keer je eigen salaris moest binnenbrengen wilde het rendabel zijn. Dat kan met showprogramma’s, maar als je anderhalf jaar aan een serie werkt tikt dat niet aan. Ik was 59 en ik kon met de VUT. Of ik moest weer showprogramma’s doen. Dat was niet logisch in mijn carrière maar ik heb er toch aan toegegeven. Zo heb ik nog met veel plezier freelance door gewerkt, o.a. aan Toen was geluk nog heel gewoon.”

Waarmee houd je je nu bezig?

“Eenmaal terug in Den Haag ben ik portretten gaan schilderen. Ik had me tenslotte lang genoeg met achtergronden beziggehouden. Met mijn huidige partner Marietje maak ik prachtige wereldreizen, onder andere weer terug door het Suezkanaal naar de Indische Archipel, waar we allebei zijn geboren, met mijn schetsboekje mee natuurlijk.

Na het maken van een hele trits portretten van de kleinkinderen, ben ik nu begonnen aan een cursus 17e-eeuwse techniek van het bloemstillevens schilderen, waar Nederland ook groot in was. Wel heb ik cursussen portretschilderen en klassieke schildertechnieken gevolgd, daar was op de academie geen aandacht voor. Mijn leidraad is altijd kleur geweest, ook in de zwart-wit-tijd toen ik kleur vertaalde. Samen met Liselotte Doeswijk heb ik het gehele oeuvre aan artwork van alle decor-ontwerpers sinds 1952 verzameld en gedigitaliseerd overgedragen aan de collectie van Beeld en Geluid. Dát maakt de cirkel nu wel rond.”

Decorontwerpen voor de Sjeff van Oekel Shows

‘De nieuwe mantra was dat je voor het bedrijf drie of vier keer je eigen salaris moest binnenbrengen wilde het rendabel zijn’

De nieuwe editie van het Complete Tunes boek is nu verkrijgbaar. Meer dan dubbeldik! Aanvullend, gecorrigeerd. Met meer dan 6.000 titels een ware encyclopedie over zeezenders, de publieke omroepen en hun commerciële concurrenten.

Een ode aan al die mensen die radio en televisie zo leuk maakten en maken!

Met meer dan 500 foto’s het ultieme nazoekboek voor elke RTV-fan en tunesfanaat!

“De soundtrack van vreselijk veel onvergetelijke radio-uren”

Gerard Ekdorf

Benno Roozen en Jelle Boonstra, *Het Complete Tunes boek*, 620 pagina’s, € 34,95

SPECIAAL AANBOD VOOR ALLE VGO LEDEN: Bestel vóór 1 december 2022 een exemplaar en ontvang € 5,00 korting. Ga naar www.edicola.nl en vul bij bestelling de promotie-/kortingscode **VGO2022** in.

Het land der schelen

Er was eens een land waar de mensen scheel zagen van de honger. Daarom gingen ze op zoek naar een beter land. Dat land vonden ze, maar ze voelden zich daar de minderen, omdat zij scheel waren.

Wel kwamen er steeds meer schelen bij, want in hun vaderland bleef de honger. Op zeker moment waren er zóveel schelen in het nieuwe land, dat ze besloten dat zij nu de regels mochten bepalen. Eerste maatregel: iedereen een bril op. Er was nog een zwak protest van de oude bewoners: of ze dan als compromis

niet allemaal lenzen konden indoen. Maar dat werd door de groeiende schele meerderheid beoordeeld als stigmatiserend: de schelen zouden dan worden

afgerekend op hun eigen lichaamskenmerken. Hup, allemaal die bril op.

Het duurde niet lang of er zaten tientallen schelen in het parlement en er kwamen ook schele bewindslieden die maatregelen namen tegen de achterstelling van schelen. Die werden voortaan 'visuele slachtoffers' genoemd, nog wat later 'medemensen met een gebogen blik' en nog later 'de anderskijkenden'.

Hun eigen politieke partij, 'Scheve Ogen', ging voortvarend te werk; ze keken niet op een dubbeltje. Of een kwartje, want ja, ze keken er weleens naast. Nou en? Er kwamen verkeersborden schuin tegenover de oude verkeersborden, zodat ook de schelen die konden lezen. Carnaval werd afgeschaft omdat door drankmisbruik daar iederéén scheel ging zien. Dat werd vernederend geacht. Ook weggijkers werden geboycot, om dezelfde reden. BS'ers als Guido Weijers en Trijntje Oosterhuis trokken volle zalen.

Al spoedig kregen de schelen steun van de MANKENBOND en de VERENIGING VAN MENSEN MET ROOD HAAR. En dat was te merken in het openbare leven. Onder druk van

de Mankenbond kwamen er zebrapaden waarvan het licht wel een kwartier op groen bleef staan, zodat hun anderslopenden eindelijk rustig konden oversteken. En er werden vuurtorens gesloopt, omdat die te veel herinnerden aan het pijnlijke en vernederende verleden van de andersgekleurden. Rode bieten werden verboden.

Toen kwam de actiegroep MOOI KAAL IS NIET LELIJK, die iedereen verzocht om overtollige haargroei op het hoofd af te scheren, omdat al teveel oude mannen waren gepest met hun hoofdhaargebrek. Biljartballen mochten nog slechts behaard gefabriceerd worden.

Drie maanden later hing IS HET KOUD BOVEN? – de guerrilla-tak van de CLUB VAN LANGE MENSEN - spandoeken aan alle watertorens, uit protest tegen de krappe bedden, lage huizen en kleine auto's, waarna de UNIE VAN WEGWERP-DWERGEN Madurodam bezette.

En zo leefde het volk van schelen, kalen, manken, langen, kleinen en rooien verder in een nieuwe, zij het zwaar verdeelde samenleving, waarin eindelijk plaats was voor saamhorigheid.

Overall?

Nou, bijna. Er bleken na deze revolutie nog altijd mensen van gemiddelde lengte rond te lopen zonder bril, zonder raar loopje en met blond of zwart haar, niet zelden tot over hun oren! Ze werden op straat nageroepen omdat ze in het verleden de manken, de schelen en al die anderen hadden gepest op school en achtergesteld hadden op hun werk. Dat leidde er uiteindelijk toe dat ook zij zich organiseerden en gingen klagen: de partij DOE NORMAAL was geboren.

Nu was iedereen slachtoffer, er was geen onderscheid meer op het gebied van uiterlijk. En iedereen klaagde. Er waren mensen die dat ongemakkelijk vonden. Zij organiseerden praatsessies, verzoeningsfeesten en pretparty's. En ze leefden nog lang ongelukkig.

[facebook.com/arie.bras.9](https://www.facebook.com/arie.bras.9)

Ingezonden

Vooruitgang met nieuw pensioenstelsel

Zaak voor de gepensioneerden is de al veertien jaar uitblijvende indexatie van hun pensioenen. De roep om de indexatiemogelijkheden voor pensioenfondsen te vergroten is dan ook luid. Gedacht wordt aan een beleidsdekkingsgraad van 105%. Het nieuwe pensioenstelsel gaat niet langer uit van een collectieve pot met opgebouwde pensioenrechten van jong en oud, maar van individuele pensioenpotten. Dat kan voordelen hebben als deze op de beurs goed renderen, afhankelijk van het beleggingsrisico dat een deelnemer wil nemen. Het oude toetsingskader met zijn rekenregels en de rekenrente geldt niet langer. En wat te denken van een zogenaamd harde belofte van een koopkrachtvast uitkering die in de praktijk niet gehaald wordt en door pensioenfondsen ook niet gehaald kan worden omdat ze dan huizenhoge buffers moeten aanhouden? Het nieuwe pensioenstelsel kent die beloften over wat je later krijgt niet langer. Het geld voor die buffers kan dan naar de gepensioneerden. Mogelijk hogere uitkeringen dus. En voor elke werkende deelnemer een eigen aandeel in het vermogen van zijn fonds, in een eigen pensioenpotje. De doorsneepremie-opbouw wordt afgeschaft. Iedereen blijft dezelfde premie inleggen, maar jongeren bouwen er meer vermogen mee op. Het is aan de fondsen daarbij heldere keuzes te maken. Uiterst belangrijk is dat zij hierover goed met hun deelnemers communiceren en met hen in dialoog gaan.

Met de aanwezige reserve (totaal bijna 2000 miljard aan vermogen) en een Pensioenakkoord van de sociale partners heeft de Nederlandse pensioenvoorziening een prima basis om dit allemaal mogelijk te maken. Dat zie ik als vooruitgang.

Willem van der Spek, Hilversum

Dankbetuigingen

Wat een leuke verrassingen. In februari was het 50 jaar geleden dat mijn vrouw en ik onze verlofingsring naar de rechter-ringvinger verplaatsten en in mei was het 75 jaar geleden dat ik de eerste van mijn vele kreten slaakte. VGOMedia liet dit niet ongemerkt voorbij gaan en verraste me met respectievelijk een prachtige bos bloemen en een VVV-cadeaukaart. Ik wil laten weten dat ik dit zeer op prijs heb gesteld.
Dick van der Zeeuw, Alphen a/d Rijn

Een prachtig boekje en een VVV-bon verhoogden de feestvreugde t.g.v. mijn 75e verjaardag. Dank PNO en VGOMedia dat deze traditie nog steeds wordt voortgezet. Mooi dat op deze manier de band met de omroep levend blijft.

Kitty van Rooode, NOS Eurovisie, Hilversum

Namens mijn moeder, mevrouw J. Kuiper-Donkersteeg 09-08-1932, bedankt voor de aan haar gezonden cadeaubon. Zij stelt dit zeer op prijs.

Martin Kuiper, Huizen

Hartelijk dank voor de cadeaubon die ik heb gekregen voor mijn verjaardag. Helaas geen bloemen meer van PNO.

Annie Nobbe Buter, Almere

Geen bloemen, maar een mooie felicitatiekaart en een praktische cadeaubon mocht ik ontvangen op mijn 85e verjaardag. Hartelijk dank hiervoor.

Piet Gerbrands, afd. decoratie (1960-1995), Hilversum

Hartelijk dank voor de felicitatie en bloemenbon voor mijn 90e verjaardag.
M. v. Gelder-Bartelings, Hilversum

Tot mijn verbazing heb ik de leeftijd van 90 jaar bereikt. Tot mijn verrassing ontving ik de VGOMedia-felicitatiekaart en een cadeaubon, waarvoor mijn dank.

Cor Doesburg, NRU, NOS en NOB programmatechniek radio, Hilversum

Hierbij wil ik u hartelijk bedanken voor het prachtige boekje plus de bon voor mijn 80e jaardag. Het was een fijne verrassing!

Kitty van der Flier, Noordwijkerhout

Heel hartelijk dank voor de cadeaubon t.g.v. mijn 85e verjaardag.

Marijke Roelofs, AVRO, Hilversum

Graag wil ik VGOMedia hartelijk bedanken voor de cadeaubon ter ere van mijn 80e verjaardag.

Joke Haakman-Beemer, Almere

Eindelijk sta ik dan ook tussen de andere jubilarissen. Voor mijn 75e kreeg ik een bon waarvoor ik VGOMedia hartelijk bedank. Voor PNO Media is een aardigheidje intussen te kostbaar geworden, des te meer reden om de geste van de minder welgestelde VGO te waarderen. En lezers, ik ben er nog, dat is de bijkomende functie van deze veelgelezen rubriek.

Dick Klees, Hilversum

Mijn reactie heeft door minder prettige omstandigheden wat lang moeten duren, maar des te prettiger was de attentie t.g.v. mijn 90e verjaardag: een mooie cadeaubon! Hartelijk dank!

Koos Koolschijn, NOS, Bilthoven

Hierbij wil ik VGOMedia hartelijk bedanken voor de felicitatiekaart en VVV-cadeaubon, voor mijn 85e verjaardag!

F. Verweij, oud-medewerker NTS/ NOS en NCRV, Hilversum

Overleden VGOMedia-leden

April 2022 – 13. H.J.Elbrink (17-7-1944, VARA); 14. J.J.S.F. De Roovere (25-2-1932, NOB); A.T. Den Ouden (30-11-1944, VARA); 18. mw. H.I.Abas-Donner (9-8-1936, NOS); 19. M.G. v.d. Kaa (6-8-1924, NCRV)

Mei 2022 – 4. mw. A.C.L. Dekker-Theijse (18-2-1930, nabestaande); 6. H. Bockma (18-11-1932, VARA); 7. K.E. Tjin-A-Djie (4-1-1946, Teleac NOT); 8. R.M. Wichers (10-5-1932, RNWO); 13. P.J.M. Ausems (5-8-1936, AVRO); 17. E.J.W.Dikker (13-8-1944, ANP); 22. A. van Reenen (8-3-1931, NOS); 23. H. de Graaf (3-8-1924, PNO Media); 26. W.J.L.M. Frequin (6-9-1941, KRO)

Juni 2022 – 9. W. Huzen (16-5-1943, Beeld & Geluid); 10. J.G.C. Jansen (15-12-1935, NOB); G.J. van der Ven (25-2-1936, NOB); 12. F.Flinterman (20-8-1936, NOB); 14. P.J.Boer (14-7-1938, NOB); 15. Mw. M.Bakker (5-9-1924, NOS)

Juli 2022 – 2. H.C. Duin (11-9-1942, NOB); 6. B. Pothoven (19-4-1950, onbekend); 8. D.Baarsen (25-6-1932, EO); 14. J.Jansen (7-10-1931, EO); 17. P.C.A. van den Wijngaard (8-3-1946, Casema); 18. mw. P.A. Rusche-Droste (12-8-1929, RNWO); 20. A.G. Schipper (19-9-1931, Cinecentrum); 21. J.G.Smeekes (7-2-1928, STER); 22. A.A. Truyma (11-10-1932, RNWO), 26. G. van der Kooij (26-12-1949, TROS) K.G.A. Feist (4-4-1927, RNWO); 30. J.B.M. Steeman (21-9-1945, AVRO)

Augustus 2022 – 2. mw. E.H. Cordia (25-5-1949, Human); 4. mw. T.R. Visscher (27-10-1919, NOS); 6. W.S. Molog (1-5-1948, ANP)

Nieuwe leden

mw. J.A. de Haan-Heideman, Vreeland (Bindinc)
 mw. G.F. de Vries, Hilversum (KRO)
 mw. R.R.M. van der Laan, Amsterdam (NH Media)
 mw. Th. E. Elbrink-Vink, Bussum (onbekend)
 mw. J. van Oostrum, Amsterdam (KRO)
 mw. A.S.M. de Jong, Laren (Beeld & Geluid)
 T. van Gijzel, Blaricum (NOB)
 mw. I.B. Steinmetz, Baarn (KRO-NCRV)
 mw. M.M. Langenberg, Assen (RVU);
 R. van Everdingen, Nunspeet (Infohuis)
 R.F. Briel -Rozendaal (VOO)
 mw. J.C.G.J. Schrauwen, Hilversum (Beeld & Geluid)

Abeel	Moseik
Acacia	Parasolden
Atlasceder	Pavia
Berk	Pieris
Beuk	Plataan
Cypres	Pluimes
Eikenboom	Ratelpopulier
Esdoorn	Ribes
Fijnspar	Rode kornoelje
Fluweelboom	Ruwe iep
Geelhout	Sierkers
Goudberk	Steeneik
Goudenregen	Taxus
Hazelaar	Tranenden
Hollandse iep	Treurwilg
Hulst	Trompetboom
Japane ceder	Vaantjesboom
Japane larix	Venijnboom
Jeneverbes	Vijgenboom
Kaki	Vogelkers
Kastanje	Wintereik
Knotwilg	Winterlinde
Kurkeik	Zeeuwse blauwe
Kweeper	Zilverpar
Lampionboom	Zomerlinde
Larix	Zwarte walnoot
Laurier	
Lijsterbes	
Magnolia	
Meelbes	
Meidoorn	
Mispel	
Moerbei	

In dit jaargetijde laten de bomen zich van hun meest kleurrijke kant zien. Een mooi bruggetje naar het onderwerp voor de puzzel in deze editie.

Lukt het u om alle namen op te sporen dan zet u de overgebleven letters in de hokjes. De oplossing is een uitspraak van Winston Churchill.

Alleen als u lid bent van VGOMedia kunt u meedoen. Stuur dan uw oplossing uiterlijk 25 november 2022 naar de puzzelredactie, Louis van Hattem, Bijenmeent 10, 1218 GB Hilversum of via e-mail naar Ivanhattem@upcmail.nl, met vermelding van uw naam, adres en woonplaats.

Uit de goede oplossingen worden drie prijswinnaars getrokken, die beloond worden met een cadeaubon van € 25,-.

F	K	I	E	N	E	E	T	S	E	K	A	S	T	A	N	J	E	N	E	
L	I	J	E	J	L	E	O	N	R	O	K	E	D	O	R	A	L	R	E	E
U	A	N	L	E	P	S	I	M	A	G	N	O	L	I	A	A	N	D	Z	
W	K	U	S	N	R	O	O	D	S	E	P	J	E	S	T	R	N	L	K	
E	I	R	R	P	A	K	U	E	B	E	A	I	E	E	A	I	S	O	I	
E	A	N	E	I	A	M	B	E	I	P	K	B	L	H	L	X	E	S	E	
L	T	B	T	B	E	R	O	E	A	E	L	P	U	R	P	M	M	A	S	
B	L	E	N	E	E	R	W	N	N	E	O	L	E	E	B	A	I	R	O	
O	A	W	O	V	R	U	S	B	E	P	S	M	R	D	E	N	U	A	M	
O	S	I	E	B	R	E	O	M	U	T	O	S	E	B	I	R	L	P	T	
M	C	N	S	T	C	O	I	L	E	Z	I	L	V	E	R	S	P	A	R	
R	E	P	K	E	M	E	I	K	W	I	N	T	E	R	L	I	N	D	E	
J	D	I	D	N	B	E	W	U	A	L	B	E	S	W	U	E	E	Z	U	
A	E	E	V	O	R	Z	W	A	R	T	E	W	A	L	N	O	O	T	R	
P	R	R	M	I	J	M	O	O	B	S	E	J	T	N	A	A	V	N	R	W
A	E	I	N	S	G	S	O	K	H	A	C	A	C	I	A	V	E	O	I	
N	A	S	P	E	I	E	S	D	N	A	L	L	O	H	L	O	G	M	L	
S	A	I	V	A	P	E	N	E	I	O	Z	S	Z	E	E	G	E	P	G	
E	C	Y	P	R	E	S	R	B	B	E	T	E	E	N	M	E	R	E	O	
L	R	E	E	P	E	E	W	K	O	R	M	W	L	A	A	L	N	T	U	
A	G	E	E	L	H	O	U	T	E	O	E	L	I	A	G	K	E	B	D	
R	N	E	D	N	E	N	A	R	T	R	M	T	A	L	A	E	D	O	B	
I	V	E	N	I	J	N	B	O	O	M	A	S	N	S	G	G	R	U	O	E
X	R	O	K	I	E	K	R	U	K	A	K	I	E	I	J	I	S	O	M	R
S	U	X	A	T	M	O	O	B	N	O	I	P	M	A	L	E	G	N	K	

Idee, ontwerp en uitvoering: Lucy en Louis van Hattem

De oplossing van de puzzel in het juli-nummer:
Een schilder moet niet schilderen wat hij ziet, maar wat gezien moet worden

M. Bos-Weitering, Morg
 Willy Mos, Maarssen
 Ursula van 't Wout-Stamm, Laren NH

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

Dé klassieke start van je weekend!

VRIJDAG 18 NOVEMBER 2022, 20.15 UUR
TIVOLIVREDENBURG UTRECHT

CONNESON & BEETHOVEN 9

Radio Filharmonisch Orkest
Groot Omroepkoor
Krzysztof Urbanski dirigent
Simona Saturova sopraan
Esther Kuiper mezzosopraan
Maximilian Schmitt tenor
Markus Marquardt bas

CONNESON Heiterkeit voor koor en orkest
(Nederlandse première)
BEETHOVEN Negende symfonie

Speciale prijs **€ 28,50** voor VGO leden (normaal € 39,-)
Reserveren met kortingscode voor dit concert **ATVC1811VG**

VRIJDAG 25 NOVEMBER 2022, 20.15 UUR
TIVOLIVREDENBURG UTRECHT

DE OORLOG VAN BENOIT

Antwerp Symphony Orchestra, **Jac van Steen** dirigent
Groot Omroepkoor o.l.v. **Klaas Stok**
Laurens Collegium o.l.v. **Wiecher Mandemaker**
Octopus o.l.v. **Bart Van Reyn**
Kinderkoor Waelrant o.l.v. **Marleen De Boo**
Deirdre Angenent sopraan
Cécile van de Sant mezzosopraan
Frank van Aken tenor
Bastiaan Everink bariton
Charles Dekeyser bas
Lars Terray bariton
Ivan Thirion bariton

BENOIT De Oorlog

Speciale prijs **€ 28,50** voor VGO leden (normaal € 39,-)
Reserveren met kortingscode voor dit concert **ATVC2511VG**

Reserveren kan via de website van TivoliVredenburg
www.tivolivredenburg.nl Om de korting te krijgen, vult u
in het veld 'actiecode' de kortingscode van het betreffende
concert in. Telefonisch reserveren kan via **030 - 231 45 44**
(vergeet ook hier de kortingscode niet door te geven)

avrotrosvrijdagconcert.nl